15/11/2019

36 χρόνια Ψευδοκράτος- “ΕΠΙΘΕΣΗ” σε Μονές και Εκκλησίες

/ Επικαιρότητα

Συμπληρώνονται σήμερα 36 χρόνια από την παράνομη και αποσχιστική ανακήρυξη του ψευδοκράτους, ενέργεια η οποία καταδικάστηκε με ψηφίσματα από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα.

Τον Νοέμβριο του 1983, η Τουρκία υποκίνησε και επιδοκίμασε τη «μονομερή ανακήρυξη ανεξαρτησίας» στην κατεχόμενη περιοχή από την τουρκοκυπριακή ηγεσία.

Εκατοντάδες εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε τζαμιά, στάβλους, καφετέριες, καζίνα, ακόμη και σε νεκροτομεία, ενώ δεν είναι λίγα τα νεκροταφεία που έχουν καταστραφεί:

-133 εκκλησίες και μοναστήρια έχουν βεβηλωθεί.
-15.000 εικόνες, από τις οποίες 3.500 βυζαντινές, έχουν κλαπεί.
-77 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε τεμένη.
-28 εκκλησίες χρησιμοποιούνται από τον τουρκικό στρατό ως αποθήκες και ως… πολυβολεία.
Αρκετές εκκλησίες χρησιμοποιούνται ακόμη από τις κατοχικές δυνάμεις

ως νοσοκομεία.
-15 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε στάβλους.
-20 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε μπαράκια, καφετέριες, νυχτερινά κέντρα και καζίνα!
– 1 εκκλησία, αυτή του Σωτήρος στο χωριό Χρυσηλίου, έχει μετατραπεί σε… νεκροτομείο.

Συγκλονιστικά είναι τα στοιχεία που δημοσιεύει το Τμήμα Αρχαιοτήτων της Κυπριακής Κυβέρνησης:

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ, ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ/ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

1. **Λάμπουσα**

Η Λάμπουσα βρίσκεται κοντά στο χωριό Λάπηθος της επαρχίας Κερύνειας και

υπήρξε σημαντική Πρωτοχριστιανική πόλη η οποία εγκαταλείφθηκε κατά τον 7ο αι. μ.Χ. συνέπεια των Αραβικών επιδρομών. Το μόνο μνημείο που σώζεται στην αρχαία αυτή πόλη είναι το μεσαιωνικό παρεκκλήσι του Αγίου Ευλαλίου. Σε κοντινή απόσταση βρίσκεται επίσης και το μοναστήρι της Αχειροποιήτου, βυζαντινή εκκλησία η οποία υπέστη τροποποιήσεις κατά τον 16ο αι.

Η Λάμπουσα χρησιμοποιείται σήμερα ως στρατόπεδο των κατοχικών δυνάμεων και το μοναστήρι της Αχειροποιήτου ως στρατιωτική αποθήκη (Olay 03.05.1982, Olay 26.04/17.05.1982). Κάποιες εκκλησιαστικές εικόνες από τη Λάμπουσα βρέθηκαν στο αεροδρόμιο της Άγκυρας από όπου θα εξάγονταν λαθραία. Στη θέση όπου είχε βρεθεί ο Θησαυρός της Λάμπουσας διενεργήθηκαν παράνομες ανασκαφές από το ούτω καλούμενο ‘Τμήμα Αρχαιοτήτων’ του ψευδοκράτους σε συνεργασία με ομάδα Γερμανών το επιστημονικό υπόβαθρο των οποίων είναι άγνωστο (Kibris 04.09.1993 και 06.04.1994). Σύμφωνα με τον Τ/Κ τύπο (Avrupa 07.10.1998) ο χώρος της αρχαίας Λάμπουσας είναι εντελώς παραμελημένος και τα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα έχουν άμεση ανάγκη συντήρησης.

2. **Μοναστήρι Αντιφωνητή, Καλογραία**

Το μοναστήρι του Αντιφωνητή κτίστηκε κατά τη Βυζαντινή περίοδο, στα τέλη του 12ου αι. ως καθολικό μονής σε μια ειδυλλιακή τοποθεσία στο δάσος του Πενταδακτύλου. Στα τέλη του 15ου – αρχές 16ου αι.το κτίριο τροποποιήθηκε. Προστέθηκε στο ναό ο νάρθηκας στα δυτικά και μια ανοικτή στοά στη νότια πλευρά της εκκλησίας. Το 12ο αι. η εκκλησία διακοσμήθηκε με τοιχογραφίες και ακολούθησε ακόμη μια μεγαλύτερη σειρά τοιχογραφιών στα τέλη του 15ου – αρχές 16ου αι.. Οι πρώιμες τοιχογραφίες σώζονταν στην αψίδα, στις καμάρες του βήματος, στους ανατολικούς ελεύθερους κίονες του ναού, στο δυτικό κίονα του νότιου τοίχου και στο νοτιοδυτικό ημιχώνιο. Στις τοιχογραφίες εικονίζονταν: η Θεοτόκος στον τύπο της Βλαχερνίτισσας μεταξύ των αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ, ιερουργούντες ιεράρχες, η Ανάληψη του Χριστού, οι άγιοι Νικόλαος, Συμεών ο Στυλίτης, Δημητριανός, Δανιήλ ο Στυλίτης, Τριφύλλιος, Συμεών ο Θαυματουργός, Φώτιος και Πολυχρόνιος. Επίσης εικονογραφήθηκε η Γέννηση, η Υπαπαντή, η Βάπτιση του Χριστού και η Μεταμόρφωση. Κατά τα τέλη του 15ου – αρχές 16ου αι. στο κέντρο του τρούλου εικονογραφήθηκε ο Χριστός Παντοκράτορας και γύρω του η Δέηση και πλήθος αγγέλων. Χαμηλότερα εικονίζονταν οι απόστολοι καθισμένοι σε θρόνους και ανάμεσα στα παράθυρα του τρούλου οι δεκαέξι προφήτες. Στο βόρειο τοίχο βρισκόταν εικονισμένη η Μέλλουσα Κρίση – Δευτέρα Παρουσία. Ο νότιος τοίχος εκοσμείτο από την πολυπρόσωπη σκηνή της Ρίζας του Ιεσσαί. Επίσης, το βορειοδυτικό ημιχώνιο έφερε σκηνές από τη ζωή της Θεοτόκου. Το τέμπλο του ναού ήταν του 16ου αι. και ήταν ξυλόγλυπτο. Επίσης, το εικονοστάσι διατηρούσε εικόνες του 16ου αι., ένα βημόθυρο του 16ου αι. και ένα του 17ου αι.

Οι τοιχογραφίες διατηρούντο σε καλή κατάσταση μέχρι το 1974. Στα χρόνια που ακολούθησαν την τουρκική εισβολή του νησιού ο ναός έγινε θύμα συστηματικής σύλησης. Καταστράφηκαν και αφαιρέθηκαν τοιχογραφίες αλλά και εκκλησιαστικές εικόνες και εκκλησιαστικά ξυλόγλυπτα αντικείμενα. Τα κεφάλια των δύο αρχαγγέλων στην αψίδα του ναού καταστράφηκαν, αφαιρέθηκε το άνω τμήμα της σκηνής της Γέννησης του Χριστού και ο Παντοκράτορας στον τρούλο πυροβολήθηκε με κυνηγετικό όπλο.

Οι σημαντικές τοιχογραφίες της Μέλλουσας Κρίσης και της Ρίζας του Ιεσσαί τεμαχίστηκαν και αφαιρέθηκαν από το ναό. Πολλά τμήματα καταστράφηκαν κατά την αφαίρεση αυτή. Τουλάχιστον εξήντα τμήματα των τοιχογραφιών αυτών βρέθηκαν στο Μόναχο και τριάντα δύο τμήματα επαναπατρίστηκαν το 1997. Τα υπόλοιπα τμήματα βρέθηκαν το 1997 από την αστυνομία του Μονάχου στην κατοχή του Τούρκου αρχαιοκάπηλου Aydin Dikmen.

Το Μάιο του 1995 τέσσερις εκκλησιαστικές εικόνες (Ευαγγελιστές Μάρκος και Ιωάννης και Απόστολοι Πέτρος και Παύλος) του 16ου αι. οι οποίες αφαιρέθηκαν λίγο μετά το 1974 από το ξυλόγλυπτο εικονοστάσι της εκκλησίας του Αντιφωνητή, βρέθηκαν στην κατοχή του Ολλανδού Willem Otto Arie Lans. Τον Οκτώβριο του 1996 η Εκκλησία της Κύπρου και η Κυπριακή Κυβέρνηση υπέβαλαν μήνυση στο Ρότερνταμ για να επαναπατρισθούν οι τέσσερεις αυτές εικόνες. Δυστυχώς, το Φεβρουάριο του 1999 το Επαρχιακό Δικαστήριο του Ρότερνταμ αποφάσισε ότι οι εκκλησιαστικές εικόνες πρέπει να παραμείνουν στην κατοχή του ηλικιωμένου ζεύγους Ολλανδών οι οποίοι είχαν αγοράσει τις εικόνες από έναν Αρμένιο συλλέκτη λίγο μετά την εισβολή του 1974. Παρόλο που το δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι οι εικόνες προέρχονται από την εκκλησία του Αντιφωνητή, αποφάσισε ότι δεν μπορούν να επιστραφούν στην Εκκλησία της Κύπρου αφού η Ολλανδία δεν είχε θέσει σε εφαρμογή τη Συνθήκη της Χάγης σχετικά με την επιστροφή αντικειμένων τα οποία αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια πολέμου. Επίσης δεν υπήρχαν στοιχεία τα οποία να αποδείκνυαν ότι οι εικόνες αγοράστηκαν με κακές προθέσεις.Το 2013 οι εικόνες επαναπατρίσθηκαν αφού τροποποιήθηκε η Ολλανδική νομοθεσία.

3. **Καθεδρικός ναός Αγίας Σοφίας, Λευκωσία**

Ο Καθεδρικός ναός της Αγίας Σοφίας αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα και πιο μνημειακά Γοτθικά μνημεία της Κύπρου. Είναι ο μεγαλύτερος και παλαιότερος Γοτθικός ναός του νησιού. Χρονολογείται στον 13ο αι. και μετατράπηκε σε τζαμί μετά την Οθωμανική κατάκτηση της Κύπρου το 1571. Μετονομάστηκε σε τζαμί Selimiye.

Το 1988 η εξωτερική όψη του μνημείου (νότια και δυτική όψη) συντηρήθηκε μετά από μελέτη του αρχιτέκτονα (UNDP) Danilo Demi. Σύμφωνα με άρθρο της T/K εφημερίδας Yeni Dűzen (20.07.1992), το σημαντικό αυτό μνημείο, το οποίο βρίσκεται στο κατεχόμενο τμήμα της πρωτεύουσας, χρησιμοποιείτο από παράνομους μετανάστες. Τον Μάιο του 1993 λήφθηκαν πληροφορίες ότι οι T/K ‘αρχές’ ξεκίνησαν εργασίες συντήρησης του μνημείου.

4. **Αββαείο του Πέλλα Πάις**

Το Αββαείο του Πέλλα Πάις βρίσκεται στα ΝΑ της Κερύνειας και είναι το

σημαντικότερο Γοτθικό μνημείο του νησιού. Πληροφορίες αναφέρουν (Asme Humanitas, Report on Cyprus 1977, Pos. VI, Transcripts) ότι η μικρή εκκλησία στο Πέλλα Πάις έχει συληθεί.

5. **Κάστρο Κερύνειας**

Το Κάστρο της Κερύνειας διατηρεί κατάλοιπα της Βυζαντινής περιόδου ενώ οι οχυρώσεις χρονολογούνται στη Φράγκικη και Ενετική περίοδο. Το Κάστρο στεγάζει το συντηρημένο αρχαίο καράβι της Κερύνειας μαζί με το εμπόρευμα του που χρονολογείται στον 4ο αι. π.Χ.

6. **Παρεκκλήσι Χρυσοκάβα, Κερύνεια**

Το παρεκκλήσι αυτό είναι λαξευμένο στο φυσικό βράχο και οι τοιχογραφίες του, που χρονολογούνται στον 9ο και 10ο αι. έχουν καταστραφεί.

7. **Εκκλησία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Κερύνεια**

Από την εκκλησία αυτή κλάπηκαν 13 εκκλησιαστικές εικόνες του 19ου αι. (Kibris 1994).

8. **Μοναστήρι Αγ. Ιωάννη του Χρυσοστόμου, Κουτσοβέντης**

Ο απεσταλμένος της UNESCO Jacques Dalibard ανέφερε ότι κλάπηκαν από το μοναστήρι εκκλησιαστικές εικόνες.

9. **Μοναστήρι Παναγιάς της Αψινθιώτισσας, Συγχαρί**

Το μοναστήρι βρίσκεται στα βόρεια των χωριών Συγχαρί και Βουνό στην επαρχία Κερύνειας. Ο απεσταλμένος της UNESCO Jacques Dalibard ανέφερε ότι από το μοναστήρι κλάπηκαν εκκλησιαστικές εικόνες.

Επιπλέον, αφαιρέθηκαν βυζαντινές τοιχογραφίες (12ου – 14ου αι) από την εκκλησία του μοναστηριού. Η εκκλησία μετατράπηκε σε στάνη για πρόβατα. Τμήματα των τοιχογραφιών εμφανίστηκαν σε Ευρωπαϊκό κατάστημα με αντίκες (Nostra Kibris 24-30.04.1994).

10. **Εκκλησία στο Κάρμι**

Δύο εκκλησιαστικές εικόνες κλάπηκαν από την εκκλησία στο Κάρμι (Bozkurt 09.03.1979).

11. **Μοναστήρι Αγίου Παντελεήμονα, Μύρτου**

Το μοναστήρι χρονολογείται στον 18ο αι. Η εκκλησία του μοναστηριού έχει συληθεί και ο χώρος σήμερα χρησιμοποιείται ως στρατόπεδο.

12. **Μοναστήρι Παναγίας των Καθαρών, Λάρνακα της Λαπήθου**

Η εκκλησία του μοναστηριού έχει συληθεί.

13. **Εκκλησία Αγίου Μάμα, Μόρφου**

Η εκκλησία του Αγίου Μάμα στη Μόρφου χρονολογείται στον 16ο αι και κτίστηκε πάνω από ερείπια αρχαιότερων εκκλησιών. Από την εκκλησία έχουν κλαπεί εκκλησιαστικές εικόνες του 16ου και 17ου αι. και ένα ευαγγέλιο διακοσμημένο με πολύτιμους λίθους (Ortam 24.04.1986).

14. **Εκκλησία Παναγίας Κανακαριάς, Λυθράγκωμη**

Η συστηματική σύληση της πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς της χερσονήσου της Καρπασίας συνεχίστηκε και μετά τα γεγονότα του 1974. Τρανταχτό παράδειγμα των καταστροφών, η αφαίρεση και εξαγωγή των γνωστών εντοίχιων ψηφιδωτών από την εκκλησία της Παναγίας της Κανακαριάς στη Λυθράγκωμη (Yeni Duzen 01.06.1982, Indianapolis Star 01.04.1981 και Illustrated London News 01.06.1981).

Η εκκλησία ανήκει στον τύπο της βασιλικής με τρούλο. Ο τυφλός τρούλος (φουρνικό) βρίσκεται πάνω από το βήμα. Η αψίδα του ναού είναι το μόνο τμήμα που σώζεται από την ξυλόστεγη βασιλική του 5ου αι. Η παλαιότερη αυτή βασιλική καταστράφηκε τον 7ο αι. κατά τη διάρκεια των αραβικών επιδρομών. Ο ναός ξανακτίστηκε πρώτα ως ξυλόστεγος και έπειτα ως καμαροσκεπής. Σε μεταγενέστερο στάδιο προστέθηκε στο κτίσμα ασπιδόμορφος τρούλος πάνω από το ιερό βήμα και κατά το 12ο αι. προστέθηκε τρούλος στο κεντρικό κλίτος.

Η αψίδα της εκκλησίας, η οποία χρονολογείται στη Μέση Βυζαντινή περίοδο, ήταν διακοσμημένη με ψηφιδωτά που χρονολογούνται στον 6ο αι μ.Χ. και αποτελούν πολύ σημαντικά έργα τέχνης και από τα λιγοστά εναπομείναντα Πρωτοχριστιανικά ψηφιδωτά παγκοσμίως. Από εικονογραφική άποψη τα ψηφιδωτά στο ναό της Παναγίας της Κανακαριάς αποτελούν μοναδικά έργα τέχνης. Εικονίζεται η Θεοτόκος περιβαλλόμενη από φωτεινή δόξα, στοιχείο το οποίο συνήθως περιβάλλει τον Χρίστο στις σκηνές της Μεταμόρφωσης και της Ανάληψης.

Το 1979 η εκκλησία συλήθηκε και το Τμήμα Αρχαιοτήτων πληροφορήθηκε ότι τα

ψηφιδωτά της εκκλησίας είχαν αφαιρεθεί. Η καταστροφή αυτή καταγγέλθηκε στην UNESCO, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στο Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων (ICOM), στο Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Χώρων (ICOMOS) και στη Europa Nostra, αλλά και σε καθηγητές Βυζαντινής τέχνης παγκοσμίως.

Το 1983 επιστράφηκαν, μέσω Γερμανίας και με τη μεσολάβηση εμπόρου τέχνης στο Λονδίνο, τα κλεμμένα μετάλλια με τις μορφές των αποστόλων Λουκά και Βαρθολομαίου που αφαιρέθηκαν από την αψίδα της εκκλησίας.

Το 1988 εντοπίστηκαν τέσσερα τμήματα των ψηφιδωτών στην Ινδιανάπολη των Η.Π.Α, στην κατοχή της εμπόρου έργων τέχνης Peg Goldberg η οποία διατηρούσε γκαλερί. Η Peg Goldberg κατείχε παράνομα τα εξής τμήματα:

1. Το άνω τμήμα του στήθους του Αρχαγγέλου Μιχαήλ.
2. Το άνω τμήμα της παράστασης της Θεοτόκου και του Χριστού.
3. Τα μετάλλια που εικονίζουν τους απόστολους Ματθαίο και Ιάκωβο.

Η Κυπριακή Κυβέρνηση μαζί με την Εκκλησία της Κύπρου, ξεκίνησαν αμέσως δικαστικό αγώνα εναντίον της κ. Goldberg. Το δικαστήριο της Ινδιανάπολης και το Εφετείο στο Σικάγο πήραν την απόφαση όπως τα τέσσερα ψηφιδωτά επιστραφούν στο νόμιμο ιδιοκτήτη τους, δηλαδή στην Εκκλησία της Κύπρου. Τα ψηφιδωτά επιστράφηκαν το 1991 και σήμερα εκτίθενται στο Βυζαντινό Μουσείο του Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ’ στη Λευκωσία.

Το Σεπτέμβριο του 1997 βρέθηκε και αποκτήθηκε το μετάλλιο με τη μορφή του αποστόλου Θαδδαίου και τον Οκτώβριο του ίδιου έτους βρέθηκε στην κατοχή του αρχαιοκάπηλου Aydin Dikmen από τη γερμανική αστυνομία το μετάλλιο με τη μορφή του αποστόλου Θωμά. Ένα μήνα μετά βρέθηκε και το δεξί χέρι του αρχαγγέλου Γαβριήλ και το αριστερό χέρι της Παναγίας.

15. **Εκκλησία Παναγίας Περγαμηνιώτισσας, Ακανθού**

Υπάρχουν αναφορές ότι από την εκκλησία αφαιρέθηκαν τοιχογραφίες του 11ου και 12αι.

16. **Η Πρώιμη Βασιλική της Αγίας Τριάδας, Καρπασία**

Η βασιλική της Αγίας Τριάδας στην Καρπασία είναι μια τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα και αίθριο με βαπτιστήριο. Διατηρούσε δάπεδα με ψηφιδωτά του 5ου και 6ου αι. Σήμερα η βασιλική χρησιμοποιείται ως στάβλος για πρόβατα και κατσίκες.

17. **Εκκλησία Αγίου Φωτίου, Γιαλούσα**

Η εκκλησία του Αγίου Φωτίου στη Γιαλούσα είναι μια μονόκλιτη εκκλησία με τρούλο με αρχιτεκτονικά στοιχεία που χρονολογούνται πιθανόν στο 10ο αι. Είναι κτισμένη πάνω από τα ερείπια βασιλικής του 6ου αι. Το εσωτερικό της κοσμείται με τοιχογραφίες του 15ου αι. Η εκκλησία έχει μετατραπεί σε στάβλο.

18. **Εκκλησία της Αγίας Σολομωνής και εκκλησία του Αγίου Νικολάου, Κώμα του Γιαλού**

Σύμφωνα με πληροφορίες ξένου επιστήμονα ο οποίος επισκέφτηκε την περιοχή της Καρπασίας το 1984, οι τοιχογραφίες των δύο αυτών εκκλησιών έχουν αποτοιχιστεί και κλαπεί.

19. **Μοναστήρι του Απόστολου Ανδρέα**

Η Μονή του Απόστολου Ανδρέα βρίσκεται σε βραχώδη παραλία στο ανατολικότερο άκρο του ακρωτηρίου της Καρπασίας. Κτίστηκε το 1867 με την πρωτοβουλία του οικονόμου ιερέα Ιωάννη και εγκαινιάστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Σωφρόνιο Α’. Το κτίριο ανοικοδομήθηκε στο χώρο όπου κατά την πρώτη ιεραποστολική περιοδεία ο Απόστολος Ανδρέας αναγκάστηκε να αποβιβαστεί από το καράβι του και με θαυματουργό τρόπο φανέρωσε πηγή νερού.

Τα διάφορα κτίσματα που αποτελούν το σύνολο της Μονής του Αποστόλου Ανδρέα είναι διατεταγμένα γύρω από μια κεντρική πλατεία. Το ανατολικό της άκρο καταλαμβάνεται από τον παλαιότερο γοτθικό ναό του 15ου αιώνα, ο οποίος αντικατέστησε παλαιότερη εκκλησία, πιθανόν παλαιοχριστιανική, την οποία δεν γνωρίζουμε. Ο γοτθικός ναός είναι τετράγωνος (διαστάσεις: 6,42 μ. Χ 6,42 μ.) με δύο κλίτη. Το βόρειο κλίτος καταλήγει στα ανατολικά σε μικρή αψίδα. Ένας κεντρικός πεσσός υποβαστάζει τα άκρα τεσσάρων σταυροθολίων που στεγάζουν το ναό. Στα νότια του ναού διατηρούνται δύο συνεχόμενες αψίδες από πελεκητή πέτρα και στα ανατολικά του ναού υπάρχει τοίχος με θύρα που οδηγεί στο αγίασμα κοντά στη θάλασσα όπου έλαβε χώρα το θαύμα του Αγίου. Δεν γνωρίζουμε εάν ο παλαιότερος αυτός ναός συνδεόταν με μοναστηριακά κτίρια.

Στα δυτικά του γοτθικού ναού και σε ψηλότερο επίπεδο βρίσκεται ο ναός του 1867. Πρόκειται για μονόκλιτο ναό (25,40 μ. Χ 7,92 μ.) και καλύπτεται με ένα ευρύ οξυκόρυφο θόλο. Το δυτικό τμήμα του ναού περιλαμβάνει διώροφο κτίσμα που λειτουργεί σαν γυναικωνίτης και βαπτιστήριο. Κατά μήκος της νότιας και της δυτικής πλευράς του ναού αναπτύσσονται στοές με τόξα. Το 1914 προστέθηκε στα δυτικά του ναού ένα επίμηκες κτίσμα και το 1930 προστέθηκαν τα κελιά πάνω από τη νότια στοά του ναού, το κωδωνοστάσιο και ένα νέο-αναγεννησιακό κτίριο με δωμάτια φιλοξενίας στα βορειοδυτικά του ναού. Τέλος, το 1960 κτίστηκε κτιριακό

συγκρότημα σε σχήμα Γ, που καταλαμβάνει τμήμα της δυτικής και τη βόρεια πλευρά της πλατείας.

Στις 14.01.1992 η Τουρκοκυπριακή ‘αστυνομία’ έκλεψε εκκλησιαστικές εικόνες και εκκλησιαστικά αντικείμενα από το μοναστήρι αυτό.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΟΣ…

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ